

په افریقا کې شخړه او انتقالي عدالت

د افریقا تر صحرا لاندې، هغه تیاره لویې وچې چې د غلامانو د پېر او پلور، نروونکو جگړو، نژادي تبعیض او له بشري حقونو او انساني کرامت سره متضادو دود دستورونو تور داغونه یې په ځان باندې درلودل، څو هېوادونو هېڅ وکړ ترڅو له دې ټکنې حالت څخه ووځي او عدالت او انساني کرامت او د بشر د حقونو ارزښتونو ته پام واړوي. د همدې هېڅ پر بنسټ یې د ۱۹۹۰ لسیزې له لومړیو څخه و پتپله ترڅو د انتقالي عدالت د بهیر په وسایلو او لارو چارو باندې په ډې لگولو لکه په قضایي تعقیب، حقیقت موندنې او روغې جوړې او په عدلي، قضایي او امنیتي سیستمونو کې په سمونونو سره په تېرو وختونو کې د بشریت ضد جرمونو په اړه کړنې ترسره کړي. خو په خواشینۍ سره د یوې واحدې سیاسي غوښتنې نشتوالي او د دولتي ارګانونو کمزورۍ دا ټولې غوره او د ارزښت وړ هڅې یې پایلې کړې. د دې هېوادونو د تل پاتې سولې او روغې جوړې پروګرامونه د انتقالي عدالت له منځ ته راتګ او په تېرو کې په بشري ضد جرمونو باندې د غور کولو له بهیر سره یوځای یې ګټې او شنې پاتې شول.

د ځمکې د مخ دوزخیان

افریقا لویه وچه له غمونو او تراژیدو ډکه سیمه ده چې د پخوانۍ او ننۍ نړۍ په برزخ کې لالهانده ده. دې برزخي نړۍ ترټولو دوزخي ظلمونه د تاریخ په زړه کې په یادګار پرېښې دي. که چېرته د دې لویې وچې تاریخ ته وګورو، نه به د خپلواکۍ نښې پکې وینو او نه به د ولسواکو حکومتونو کومه نښانه پکې ترسترګوشي او نه به هم پکې سوله او هوساینه ولیدل شي. بلکې د دې سیمې اوسیدونکي؛ د ځمکې د مخ دوزخیان؛ دې چې تل د پردیو هېوادونو تر یرغل او وحشیانه زورواکيو او بنکېلاک لاندې راغلي دي او تل یې مستبد او ظالم او د سیاسي مخالفینو ځپونکي حکومتونه او په ځانګړې توګه له بشري حقونو څخه سرغړونې او دهغو ترېښو لاندې کول تجربه کړي دي.

یوګاندا، ایتوپیا او اریتریا د دې لویې وچې دهغې هېوادونو له ډلې څخه دي چې په ۱۹۹۰ لسیزه کې یې له بشري حقونو څخه د سرغړونې او د هغه ترېښولاندې کولو ترڅې او سختې تجربې په پراخه پیمانه شاته پرېښي. هغه هېوادونه چې د مستبدو او زورواکو یو ګوندیزو حکومتونو په پایله کې د بشر د حقونو د ترېښو لاندې کولو مرتکب شوي دي. د دې یوه غړی په بهیر کې ډېر غرونه په ستوني کې بند کړل شوي دي. همدارنګه سیرالیون او لیبیا هېوادونو هم د کورنیو او سیمه ایزو جگړو دردوونکې تجربې تر سر تېرې کړې دي. داسې هېوادونه چې فاسدو ولسمشرانو یې د طبیعي سرچینو د ترلاسه کولو لپاره کورنۍ جگړې په لاره اچولې دي چې د وسلوالو شخړو په پایله کې له بشري حقونو څخه پراخه سرغړونې رامنځ ته شوې دي.

کینیا او زیمبابوې هم د هغو هېوادونو په ډله کې دي چې د مخالفینو بېلابېل غرونه یې ځپلي دي، داسې هېوادونه چې سیاسي نظامونو یې خپل مخالفین په زور سره ځپلي دي او دخپلو وګړو سیاسي حقونه یې ترېښو لاندې کړي دي. ډېرو افریقایي هېوادونو چې د کورنیو او یا سیمه ایزو جگړو او شخړو ترڅه پړاوونه یې وهلي دي، اوس مهال له نوي سیاسي پړاو څخه د تېرېدو په حال کې دي. سره له دې بیا هم تر دې مهاله ځینې هېوادونو ونشو کولای ځان د وسله والو شخړو له منګلو څخه و ژغوري.

برونډي، د کانګو ولسواک جمهوریت، لیبیا، سیرالیون او سوډان هېوادونه هم کلونه کلونه د وسلوالي شخړې په اور کې وسوځېدل او سوځي او اړې یې لالهانده بادونو د دې هېوادونو د تیاره تاریخ ترټولو لیرې ټکو ته له ځان سره یوړلې. نړیوالې ټولنې په دې هېوادونو کې د سولې د ټینګښت او د ټاکنو لپاره د مناسبو شرایطو رامنځ ته کولو په اړه هلې ځلې کړې دي. خو څرنګه چې

ICTD در کشورهای آفریقایي

جنایت کارو ګوندونه او له بشري حقونو څخه سرغړوونکي او اقتصادي ډاډه ماران یې هم د مشروع ګوندونو په څېر په ټاکنو کې شریک کړي دي، نو په خواشینۍ سره چې نوموړي هېوادونه به لږ موکه تر لاسه کړي ترڅو تل پاتې ولسواکي او دایمي سولې ته ورسېږي. ځکه چې سوله او ولسواکي له جنګي جرمونو او اقتصادي ډاډه مارۍ سره همغږې کېدای نشي او ګډې هڅې منځ ته نشي راتلای.

موکې او ستونزې

په افریقا کې د بشري حقونو د ترېښو لاندې کولو د پراخې کچې په دورو او د اړو په ډېرې کې د انتقالي عدالت د خوندي کولو لپاره مناسبې هلې ځلې رامنځ ته شوې او اوارې شوې دي. خو دا بهیر، د عدالت د تطبیق لپاره د

همدې موکو او مساعدو لارو چارو سره سره له گڼ شمېر ستونزو سره مخامخ شوی دی. د دې هلوځلو له پلې څخه کولای شو د سرالیون (۱۹۹۱)، لیبیریا (۲۰۰۳) او سوډان (۲۰۰۵) کلونو د سولې خبرو اترو ته اشاره وکړو.

هغه خبرې اترې چې په هغو کې نړیواله ټولنه په دې هیوادونو کې د مدني ټولنې او بشري حقونو پریاوړتیا باندې را و څرخېدل او نوموړو هیوادونو هم سولې او مسؤلیت مننې ته ښه راغلاست وویل چې په پایله کې د قربانیانو او د بشري حقونو ملي ډلو ته دا موکه په لاس ورغله ترڅو په حقیقت موندنې او د انتقالی عدالت په تامین باندې نور هم راو څرخېږي.

د سومالی، سیرالئون او لیبیریا سقوط او په ۱۹۴۹ کال کې په رواندا کې نسل وژنه او له جگړې وروسته پړاو او د پردې ښکېلاک لخوا د گاونډي هیواد د کانگو ولسواک جمهوریت نیول هغه له تاوتریخوالي ډکې وسله والې شخړې وې چې دې هیوادونو تجربه کړې او د افریقا لویه وچه یې په سخته توگه وځپله او د بشري حقونو پراخې سرغړونې یې له ځانه سره درلودې. وروسته دې شخړو افریقایي رهبران دې ته وهڅول ترڅو د تاوتریخوالي د عاملینو او مفسدینو د معافیت له ستونزو څخه د بهرته د وتلو لارې و لټوي. افریقایي اتحادیې دخپل ۲۰۰۰ کال په قانون جوړونې سره ژمنه وکړه ترڅو د دې اتحادیې د غړو هیوادونو ملکي کسان د جنګي جرمونو له خطرونو او ډله ایزو ظلمونو څخه که څه هم د دوی د خپلو حکومتونو لخوا ترسره کېږي خوندي وساتي. دا ژمنه چې د خوندي ساتنې د مسؤلیت؛ د دکتورینو په نوم یادېږي، له هرڅه د مخه یې د نړیوالو ټولنو لخوا ملاتړ شوی و.

افریقایي دولتونه ژمن دي ترڅو په ډله ایزه توگه په هغو هیوادونو کې چې د بشري حقونو څخه په لوړه کچه پکې سرغړونې شوې دي انتقالی عدالت رامنځ ته کړي او د معافیت د کلتور مخه ونیسي. همدارنگه یې د سیرالئون لپاره ځانګړې محکمې، د رواندا لپاره نړیواله جزایي محکمې هڅه کړې ده ترڅو جنایتکاران او د بشري حقونو ترېښو لاندو کونکي و هڅوي ترڅو په خپلو جرمونو او له بشري حقونو څخه د سرغړونو په ارتکاب باندې اعتراف وکړي او د جرمونو او سرغړونو پړه په غاړه واخلي.

د دې دیوان د پیاوړتیا لپاره ۳۰ افریقایي هیوادونو د روم بنسټ لیک لاسلیک کړ او نړیواله جزایي محکمه یې جوړه کړه. یوګاندا، د کانگو ولسواک جمهوریت او د مرکزي افریقا جمهوریت له هغو لومړنیو هیوادونو څخه و چې د بشریت ضد جرمونو په اړه د کړنو د پلي کولو په ستونزمنه لاره کې چې له بشري حقونو څخه په سرغړونو تورن کسان یې د رواندا لپاره نړیوالې جزایي محکمې (ICC) ته راجع کړل، خو د دې دیوان پلټنې د کنگو

په ولسواک جمهوریت او سوډان کې د دې محکمې او افریقایي اتحادیې ترمنځ د ترینګلتیا لامل ګرځېدلی دی.

په داسې حال کې چې نړیوالو محکمو د بشري ضد جرمونو او د بشریت په وړاندې جنایتونو د څېړلو مینه له لاسه ورکړې ده، له دې سره سره د انتقالی عدالت کارپوهان، له هرډول ناهیلې او بې زړه توب پرته د څېړنو او له هغو دودیزو لارو چارو څخه له ګټه اخیستنې لپاره متې را ونغښتې کومې چې د قبیلوي او قومي دود دستورونو څخه بهر د شخړو د حل فصل لپاره د څېړنې وړ دي. له همدې مخې د یوګاندا او د سوډان د دارفور دسیمې فعالین د ټولنو ترمنځ د تاوان د ورکولو په میکانیزم باندې ډه ډه لګوي دا یو داسې میکانیزم دی چې په نورو هیوادونو کې یې د ریښې شونتیا هم شتون لري.

څېړنو ښودلې ده چې د افریقا وروستی شخړې د ځینو ځانګړتیاو؛ لکه د سیمه ایزو شخړو ځغلند؛ او؛ بومی فساد؛ درلودونکې دي. دې ځانګړتیاو د انتقالی عدالت او بشري ضد جنایتونو ته د رسېدو په لاره کې خنډونه راټوکولي دي. د همدې ځغلند محور له مخې افریقایوه داسې سیمه ده چې شخړه په هغه کې په ډېره لږه کچه د یوې بولې په دننه کې محدوده پاتې کېږي. د همدې ځغلند والي پریښت، دا اړینه ده ترڅو د تل پاتې سولې هڅې او مسؤلیت منل د نورو گاونډیو هیوادونو د شخړو په پراخه کچه کې وکتل شي.

د دې هڅو په لړ کې د نړیوالې محکمې درې دیوانونو په پام وړ توگه د بشري حقونو څخه د سرغړاوې د سیمه ایزې پیچلتیا غندنه کړې ده. په همدې لار کې، د عدالت نړیواله محکمې په ۲۰۰۵ کال کې اعلام کړه چې یوګاندا د کنگو د ختیځې سیمې د اشغال په پړاو کې د بشري حقونو د ترېښو لاندې کولو پړه په غاړه لري. همدارنگه د حکمیت دایمي محکمې حکم وکړ چې اریتریا د ایتوپی په ضد جگړه کې په هغه هیواد باندې تجاوز کړی دی. او د سیرالیون ځانګړې محکمې هم د لیبیریا په پخواني ولسمشر چارلز تایلور (Charles Taylor) د سیرالئون په کورنۍ جگړه کې د رول لوبلو له امله د هغه د مجرم پیژندلو اعلان وکړ او هغه یې تر قضایي تعقیب لاندې ونيو.

د فساد موضوع هم د افریقایي هیوادونو له ستونزو را ولاړوونکو مواردو څخه ګڼل کېږي چې د عدالت او تل پاتې سولې تامین یې له جدي خنډونو سره مخامخ کړی دی. د افریقایي بشري حقونو ځینې فعالین په دې باور دي چې اقتصادي فساد او جرایم د بشري حقونو څخه د سرغړونو بنسټ جوړوي ځکه له فسادو راټوکیدلې بیوزلي په خپله د تاوتریخوالي د را ولاړېدو لامل ګڼل کېږي.

د انتقالی عدالت نړیوال مرکز (ICTJ): د انتقالی عدالت نړیوال مرکز داسې یو ارګان دی چې د انتقالی عدالت د خونديتوب لپاره کار کوي، دا ارګان له هغو هیوادونو سره چې غواړي د تل پاتې سولې او په تېرو کې پر بشري ضد جرمونو باندې عدالت د پلي کولو په اړه فعالیت وکړي، مرسته کوي. د دې مرکز د فعالیت سیمه هغه ټولنې دي چې له ځینو حکومتونو او یا وسله والو شخړو څخه راوتلې وي او یا په هغو هیوادونو کې ولسواکي نوې را ټوکېدلې وي او تر اوسه لا له پخوا پاتو ستونزو لکه له عدالت څخه پراخ سرغړاوې او د بشري حقونو سیستماتیک تر ښولاندې کولو سره لاس او ګریوان وي د دې سازمان په اړه د نورو ډېرو مالوماتو لپاره په www.ictj.org پته باندې مراجعه وکړئ.

د افغانستان د څار ټولنه: د افغانستان د څار ټولنه یو افغاني مدني بنسټ دی چې لرلید یې یوې ولسواکې، سوله ایزې، متواضع او له عدالت څخه برخمنې ټولنې ته رسېدل دي چې ټول وګړي یې وکولای شي له مساوي فرصتونو څخه برخمن وي. د دې بنسټ ماموریت د هغو کړو وړو سرته رسول دي چې پایله یې په افغانستان کې د سولې، عدالت او یو د بل د منلو د فرهنگ پیاوړتیا او بشري حقونو ته درناوی وي. ولسواکي، عدالت، بشري حقونو، په هیواد کې انډولیزې ټولنیزې او اقتصادي پرمختیا، بې پرېوالي، خپلواکي او تخصص ته ټینګه ژمنتیا د دې سازمان د کړو وړو د لارښود په توګه له چورلیزو ارزښتونو څخه ګڼل کېږي. د افغانستان د څار ټولنې په اړه د نورو زیاتو مالوماتو لپاره لاندې ویب پاڼې ته مراجعه وکړئ: www.watchafghanistan.org